

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

31. januar 2020

Indhold

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 32/01	Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af bestemmelserne i artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1169/2011	1
--------------	--	---

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 32/02	Euroens vekselkurs — 30. januar 2020	9
--------------	--	---

Revisionsretten

2020/C 32/03	Særberetning nr. 4/2020 »Anvendelse af nye billedteknologier til monitorering under den fælles landbrugspolitik: Der er generelt gjort konstante fremskridt, som dog har været langsommere inden for klima- og miljøovervågning«	10
--------------	--	----

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

2020/C 32/04	Resumé af udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager	11
--------------	---	----

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2020/C 32/05	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet Indførelse af forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning ⁽¹⁾	15
2020/C 32/06	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet Ændring af forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning ⁽²⁾	16
2020/C 32/07	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet Udbud vedrørende ruteflyvning med forpligtelse til offentlig tjeneste ⁽³⁾	17

V Øvrige meddelelser

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

Den Europæiske Investeringsbank

2020/C 32/08	SIT 2020 — Indkaldelse af forslag Idéer, der ændrer verden: EIBI's Social Innovation Tournament 2020 ...	18
--------------	--	----

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2020/C 32/09	Anmeldelse af en planlagt fusion Sag M.9434 — UTC/Raytheon ⁽⁴⁾	19
--------------	---	----

ANDET

Europa-Kommissionen

2020/C 32/10	Offentliggørelse af en meddelelse om godkendelse af en standardændring af produktspecifikationen for en betegnelse i vinsektoren i henhold til artikel 17, stk. 2 og 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33	20
--------------	--	----

⁽⁴⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om anvendelsen af bestemmelserne i artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1169/2011

(2020/C 32/01)

1. INDLEDNING

Hvis fødevarens oprindelsesland eller herkomststed er anført og ikke er det samme som den primære ingrediens', skal den pågældende primære ingrediens' oprindelsesland eller herkomststed ligeledes anføres eller mindst angives som værende et andet end fødevarens, jf. artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugere ⁽¹⁾ («forordningen»).

Den 28. maj 2018 vedtog Kommissionen Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/775 ⁽²⁾ («gennemførelsesforordningen») om regler for anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3. Ved gennemførelsesforordningen afklares og harmoniseres det nærmere, hvordan de(n) primære ingrediens(er) skal mærkes.

Formålet med denne meddelelse fra Kommissionen er at opstille retningslinjer for fødevarer virksomheder og nationale myndigheder om anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3. Denne meddelelse bør sammenholdes med andre relevante bestemmelser i forordningen og gennemførelsesforordningen. Disse retningslinjer berører navnlig ikke forbuddet mod vildledende oplysninger til forbrugere i henhold til forordningens artikel 7. Denne meddelelse præciserer de bestemmelser, der allerede findes i den gældende lovgivning. Den udvider på ingen måde de forpligtelser, der udspringer af sådan lovgivning, eller indfører yderligere krav for de berørte virksomheder og kompetente myndigheder.

Denne meddelelse har alene til formål at bistå borgere, virksomheder og nationale kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3, og af gennemførelsesforordningen. Det er kun EU-Domstolen, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt. De synspunkter, der gives udtryk for i denne meddelelse, kan ikke foregribe den holdning, som Kommissionen måtte indtage over for EU-Domstolen og de nationale domstole.

2. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE ANVENDELSESOMRÅDET FOR
FORORDNINGENS ARTIKEL 26, STK. 3

I forordningens artikel 26, stk. 3, første afsnit, fastsættes to betingelser for anvendelsen af særlige mærkningsbestemmelser for primære ingredienser: 1) at der forefindes en angivelse af den færdige fødevarers oprindelsesland eller herkomststed, og 2) at en sådan angivelse af en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed ikke er det samme som den primære ingrediens'.

I henhold til artikel 26, stk. 3, andet afsnit, finder det første afsnit kun anvendelse i tilfælde, der er omfattet af gennemførelsesforordningens anvendelsesområde, jf. gennemførelsesforordningens artikel 1.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 131 af 29.5.2018, s. 8.

Der findes to begrænsninger af gennemførelsesforordningens anvendelsesområde:

I gennemførelsesforordningens artikel 1, stk. 1, fastsættes det for det første, at en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed kan angives »vha. f.eks. erklæringer, illustrationer, symboler eller udtryk, der henviser til steder eller geografiske områder, bortset fra geografiske udtryk indeholdt i sædvanlige og generiske navne, hvor disse udtryk rent sprogligt angiver oprindelse, men ikke almindeligvis forstås som en angivelse af oprindelsesland eller herkomststed«.

I gennemførelsesforordningens artikel 1, stk. 2, angives det for det andet, at »geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽³⁾, forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽⁴⁾, forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽⁵⁾ eller forordning (EU) nr. 251/2014 ⁽⁶⁾ eller er beskyttet i henhold til internationale aftaler«, samt registrerede varemærker, hvis de udgør en oprindelsesangivelse, ikke er omfattet af gennemførelsesforordningens anvendelsesområde. Med hensyn til den anden undtagelse præciseres det i betragtning 6 til gennemførelsesforordningen, at de relevante gennemførelsesbestemmelser kræver en nærmere undersøgelse og vil blive vedtaget på et senere tidspunkt, selv om forordningens artikel 26, stk. 3, også finder anvendelse på de tilfælde, der er beskrevet i denne anden undtagelse.

2.1. Henvisning til leder af fødevarer virksomhed

2.1.1. *Kan fødevarer virksomhedslederens navn, firmanavn eller adresse på etiketten udløse anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3?*

I henhold til forordningens betragtning 29 og artikel 2, stk. 2, litra g), udgør angivelser vedrørende fødevarer virksomhedslederens navn, firmanavn eller adresse på etiketten ikke en angivelse af den pågældende fødevarers oprindelsesland eller herkomststed i forordningens forstand. En henvisning til fødevarer virksomhedslederens juridiske enhed udløser derfor i princippet ikke anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3.

Sådanne angivelser kan alligevel anses for vildledende, jf. forordningens artikel 7, med hensyn til fødevarers egentlige oprindelsesland eller herkomststed, hvis de er tydeligt fremhævet på emballagen, og hvis det specifikke oprindelsesland eller herkomststed er synligt fremtrædende, og denne oprindelse ikke er den samme som fødevarers primære ingrediens'. De kompetente nationale myndigheder bør vurdere sådanne tilfælde under hensyntagen til alle de oplysninger, der er anført på etiketten, og den samlede præsentation af produktet.

2.2. Varemærker

2.2.1. *Kan varemærker, som ikke er beskyttet af et registreret varemærke, jf. gennemførelsesforordningens artikel 1, stk. 2, udløse anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3?*

I gennemførelsesforordningens artikel 1, stk. 2, præciseres det, at selv om en oprindelsesangivelse i et registeret varemærke falder ind under anvendelsesområdet for forordningens artikel 26, stk. 3, finder gennemførelsesforordningen ikke anvendelse på geografiske betegnelser, før der er vedtaget særlige regler vedrørende anvendelsen af artikel 26, stk. 3, for disse angivelser. EU-lovgiveren erkendte den særlige karakter af og de særlige formål med registrerede varemærker, som er reguleret i specifik EU-lovgivning, og Kommissionen vil derfor nærmere undersøge, hvordan den primære ingrediens' oprindelse, som er påkrævet i henhold til forordningens artikel 26, stk. 3, skal angives, når det kræves for disse betegnelser. Omvendt falder varemærker, der omfatter geografiske erklæringer, som er ikkeregistrerede varemærker, ikke ind under denne midlertidige undtagelse, og gennemførelsesforordningen finder derfor anvendelse for dem i tillæg til de forpligtelser, der følger af forordningens artikel 26, stk. 3.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).

2.3. Fødevarens varebetegnelse

2.3.1. *Skal sædvanlige betegnelser, der omfatter en geografisk erklæring, anses for at angive en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed?*

I forordningens artikel 2, stk. 2, litra o), defineres »sædvanlig betegnelse« som en varebetegnelse, som forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevareren sælges, accepterer som dens varebetegnelse, uden at der er behov for yderligere forklaring.

I henhold til gennemførelsesforordningens betragtning 8 og artikel 1, stk. 1, er sædvanlige og generiske navne, hvori der indgår geografiske udtryk, som rent sprogligt angiver oprindelse, men som ikke almindeligvis forstås som en angivelse af fødevarens oprindelse eller herkomststed, ikke omfattet af gennemførelsesforordningens anvendelsesområde. Sådanne navne henviser ofte til et geografisk sted, en region eller et land, hvor den pågældende fødevarer oprindeligt blev produceret eller markedsført, og er med tiden blevet generiske eller sædvanlige betegnelser for en bestemt kategori af fødevarer. Såfremt sådanne generiske og sædvanlige betegnelser ikke giver forbrugerne en opfattelse af, at den pågældende fødevarer har en bestemt geografisk oprindelse, udløser deres angivelse ikke anvendelse af forordningens artikel 26, stk. 3.

Eksempel: frankfurterpølse.

Da spørgsmålet vedrører forbrugernes forståelse i hver enkelt medlemsstat, og der er betydelige forskelle mellem forbrugernes opfattelser af disse forhold inden for EU, skal det i det enkelte tilfælde vurderes, om en bestemt betegnelse klart forstås som en generisk/sædvanlig betegnelse af forbrugeren.

2.3.2. *Skal betegnelser ifølge forskrifterne, der omfatter en geografisk angivelse, anses for at angive en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed?*

I henhold til forordningens artikel 2, stk. 2, litra n), forstås ved »betegnelse ifølge forskrifterne« en varebetegnelse for en fødevarer som foreskrevet i de EU-bestemmelser, der gælder for den, eller, i mangel af sådanne EU-bestemmelser, den varebetegnelse, der er foreskrevet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor fødevareren sælges til den endelige forbruger eller til storkøkkener.

Sådanne betegnelser er med andre ord kodificerede sædvanlige betegnelser, hvor lovgiveren har fundet det vigtigt at harmonisere deres anvendelse og ofte sammensætningen af de produkter, de definerer, med henblik på at sikre, at forbrugernes forventninger med hensyn til karakteristikaene ved den fødevarer, der sælges under særlige betegnelser, opfyldes.

På baggrund af ovennævnte anses betegnelser ifølge forskrifterne, der omfatter en geografisk angivelse, ikke for en oprindelsesangivelse som omhandlet i forordningens artikel 26, stk. 3, når lovgiveren allerede har taget artikel 26, stk. 3, i betragtning.

2.4. Forskellige angivelser på etiketten

2.4.1. *Skal udtryk som f.eks. »fremstillet i«, »produceret i« og »produkt fra« efterfulgt af en geografisk erklæring anses for at angive en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed?*

Udtryk som f.eks. »fremstillet i (land)«, »fabrikeret i (land)« og »produceret i (land)« forbindes af forbrugerne med en oprindelsesangivelse i henhold til artikel 26, stk. 3, og bør derfor i princippet anses for en angivelse af fødevarens oprindelsesland eller herkomststed. Disse udtryk henviser desuden til en produktions- eller fremstillingsproces, som for forarbejdede fødevarer kan svare til definitionen af oprindelseslandet i henhold til forordningen, jf. definitionen i artikel 60, stk. 2, i EU-toldkodeksen (⁽⁷⁾), dvs. den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning af en fødevarer, som har ført til fremstilling af et nyt produkt, eller som udgør et vigtigt trin i fremstillingen.

For forbrugeren indikerer angivelse »produkt fra (land)« ligeledes en oprindelsesangivelse i henhold til forordningens artikel 26, stk. 3. For forbrugeren indikerer udtrykket »produkt fra« sandsynligvis også, at hele fødevareren, herunder dens ingredienser, kommer fra det land, der er anført på etiketten.

(⁷) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (omarbejdning) (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

2.4.2. *Skal angivelser som f.eks. »pakket i« eller »fremstillet/produceret af X for Y« efterfulgt af fødevarer virksomhedslederens navn og adresse anses for en angivelse af fødevarens oprindelsesland eller herkomststed?*

Angivelsen »pakket i« angiver klart det sted, hvor en fødevarer er blevet pakket, og indikerer som sådan generelt ikke en oprindelsesangivelse i henhold til forordningens artikel 26, stk. 3, for forbrugeren. Selv om det pågældende udtryk henviser til et geografisk sted, skal det følgelig ikke anses for en angivelse af fødevarens oprindelsesland eller herkomststed.

Udtryk som f.eks. »produceret af/fremstillet af/emballeret af« (fødevarer virksomhedslederens navn og adresse) eller »produceret af/fremstillet af X for Y« henviser rent sprogligt til den relevante fødevarer virksomhedsleder og indikerer generelt ikke en oprindelsesangivelse for forbrugeren. Som anført i punkt 2.1.1 i denne meddelelse udgør angivelser vedrørende fødevarer virksomhedslederens navn, firmanavn eller adresse på etiketten ikke en angivelse af den pågældende fødevarers oprindelsesland eller herkomststed i henhold til forordningen.

Forbrugernes opfattelse formes imidlertid af helheden af komponenterne på etiketten, herunder den samlede præsentation af et produkt. Hele emballagen skal derfor tages i betragtning, når det vurderes, om en fødevarer er vildledende med hensyn til oprindelse.

2.4.3. *Skal forkortelser, illustrationer eller andre angivelser, der er tilføjet frivilligt alene for at hjælpe forbrugerne med at finde deres lokale sprog på flersprogede etiketter, anses for en angivelse af fødevarens oprindelsesland eller herkomststed?*

Sådanne angivelser bør ikke anses for en oprindelsesangivelse, hvis de klart henviser til forskellige sprogversioner af de fødevarer oplysninger, der er anført på etiketten.

2.4.4. *Skal angivelser som f.eks. »art«, »type«, »stil«, »opskrift«, »inspireret af« eller »a la«, der omfatter en geografisk erklæring, anses for en angivelse af fødevarens oprindelsesland eller herkomststed?*

Erklæringer som f.eks. »art«, »type«, »stil«, »opskrift«, »inspireret af« eller »a la« henviser sædvanligvis til fødevarers opskrift, specifikke karakteristika eller proces og bør i princippet ikke anses for en oprindelsesangivelse.

Hele emballagen skal imidlertid tages i betragtning, når det vurderes, om en fødevarer er vildledende i forhold til dens oprindelse. Det skal også nævnes, at i henhold til forordningens artikel 7 er ovennævnte angivelser kun berettigede, hvis den pågældende fødevarer har specifikke karakteristika, er af en bestemt art eller har gennemgået en bestemt produktionsproces, som retfærdiggør den påståede forbindelse til det geografiske sted, der er anført på etiketten.

2.4.5. *Anses et nationalt symbol eller farverne på et flag for at angive en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed?*

Fra forbrugers perspektiv er flag og/eller kort de mest relevante oprindelsesreferencer på etiketter. Tydelige og synlige flag og/eller kort, der henviser til et bestemt geografisk område, bør derfor anses for en oprindelsesangivelse og udløser følgelig anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3. Forbrugere kan også opfatte andre nationale symboler, f.eks. genkendelige nationale monumenter, landskaber eller personer, som en oprindelsesangivelse for en fødevarer. Da deres opfattelse ofte afhænger af produktet og landet, skal sådanne illustrationer vurderes i hvert enkelt tilfælde. I denne sammenhæng bør medlemsstaterne navnlig vurdere placeringen af symbolerne/illustrationerne, deres størrelse, farve og skriftstørrelse og den overordnede sammenhæng med mærkningen af fødevarer, dvs. at mærkningen som helhed ikke skaber forvirring blandt forbrugerne med hensyn til fødevarers oprindelse.

Med hensyn til varemærker er anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3, beskrevet i punkt 2.2.1 i denne meddelelse.

Anvendelsen af billeder og andre erklæringer, der henviser til en national/lokal begivenhed eller til et nationalt/lokalt sportshold for at fejre begivenheden, bør specifikt overvejes. Som følge af deres lejlighedsvis karakter bør disse angivelser vurderes i hvert enkelt tilfælde for at afgøre, om artikel 26, stk. 3, finder anvendelse.

2.4.6. *Kan yderligere angivelser på etiketter på fødevarer med geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til EU-retten, eller varemærker udløse anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3?*

Indtil der er vedtaget særlige regler, finder gennemførelsesforordningen ikke anvendelse på geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til EU-retten, og registrerede varemærker som anført i artikel 1, stk. 2. Hvis en fødevarer også er forsynet med andre visuelle angivelser, herunder angivelser, der henviser til de samme eller andre geografiske steder, er sådanne angivelser omfattet af gennemførelsesforordningens anvendelsesområde, hvis betingelserne i forordningens artikel 26, stk. 3, er opfyldt.

2.5. **Hvordan er samspillet mellem bestemmelserne i gennemførelsesforordningen og EU-retsakterne om økologiske fødevarer?**

I Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ⁽⁸⁾ (»forordningen om økologiske produkter«) opstilles der en generel ramme for økologisk produktion, herunder bestemmelser om anvendelsen af udtryk, der henviser til økologisk produktion. I denne forordning fastsættes der desuden betingelser for mærkning af økologiske produkter og anvendelsen af EU-logoet, og det kræves, at forbrugeren, når et sådan logo anvendes, informeres om, hvor de landbrugsråvarer, som produktet består af, er produceret. Sådanne regler sikrer forbrugeren oplysninger svarende til dem, der er omfattet af artikel 26, stk. 3.

I henhold til forordningens artikel 1, stk. 4, finder forordningen anvendelse, medmindre andre mærkningsbestemmelser er fastsat i særlige EU-bestemmelser om bestemte fødevarer. I denne sammenhæng skal bestemmelserne i forordningen om økologiske produkter anses for en særlig lovregel (*lex specialis*) og have forrang for forordningens artikel 26, stk. 3. Når EU-logoet for økologiske produkter anvendes, finder forordningens artikel 26, stk. 3, derfor ikke anvendelse.

3. IDENTIFIKATION AF DEN PRIMÆRE INGREDIENS

I henhold til forordningens artikel 2, stk. 2, litra q), forstås ved »primær ingrediens« en ingrediens eller ingredienser i en fødevarer, der udgør mere end 50 % af fødevareren, eller som forbrugeren sædvanligvis forbinder med varebetegnelsen for fødevareren, og for hvilken der i de fleste tilfælde kræves en mængdeangivelse.

3.1. **Hvordan bør den primære ingrediens identificeres?**

I forbindelse med forordningens artikel 26, stk. 3, skal fødevarerivsomsledere give oplysninger om den pågældende fødevarers primære ingrediens eller ingredienser, som er bestemt i henhold til definitionen i forordningens artikel 2, stk. 2, litra q).

I forordningens definition af den primære ingrediens identificeres to typer kriterier for at afgøre en fødevarers primære ingrediens: a) en kvantitativ type, i henhold til hvilken ingrediensen udgør mere end 50 % af fødevareren, og b) en kvalitativ type, i henhold til hvilken ingrediensen sædvanligvis forbindes med varebetegnelsen for fødevareren af forbrugerne.

Når der gives oplysninger om en fødevarers primære ingrediens eller ingredienser, bør fødevarerivsomsledere tage forskellige elementer i betragtning. Ud over fødevarens kvantitative sammensætning skal de nøje overveje dens særlige karakteristika, art og den samlede præsentation af etiketten. De skal også overveje forbrugernes opfattelse og forventninger i forhold til de oplysninger, der gives om den pågældende fødevarer. Fødevarerivsomsledere bør tage hensyn til, om oprindelsesangivelsen for en bestemt ingrediens sandsynligvis vil have afgørende indflydelse på forbrugernes købsbeslutninger, og om fraværet af en sådan oprindelsesangivelse vil vildlede forbrugeren.

Det skal også nævnes, at i henhold til artikel 7 må de oplysninger, der gives som oprindelsesangivelse for den primære ingrediens, ikke være vildledende og ikke under nogen omstændigheder omgå bestemmelserne og formålet i forordningens artikel 26, stk. 3.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder håndhæver den korrekte gennemførelse af ovennævnte bestemmelser i forordningen.

3.2. **Kan en fødevarer have mere end én primær ingrediens? Hvis ja, bør oprindelsen af alle primære ingredienser da oplyses for fødevarer, der indeholder mere end én primær ingrediens?**

I forordningens artikel 2, stk. 2, litra q), angives det i definitionen af »primær ingrediens«, at sidstnævnte kan være en ingrediens (dvs. entalsformen af ordet) eller ingredienser (dvs. flertalsformen af ordet). Efter denne ordlyd kan det konkluderes, at definitionen af »primær ingrediens« giver mulighed for, at en fødevarer kan bestå af mere end én ingrediens.

Det fremgår desuden af bestemmelserne i forordningens artikel 26, stk. 3, at såfremt fødevarerivsomslederen på grundlag af den foreliggende definition identificerer mere end én primær ingrediens, skal oprindelseslandet eller herkomststedet for alle disse primære ingredienser angives.

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

3.3. Kan anvendelsen af definitionen af den primære ingrediens bevirke, at der ikke er nogen primær ingrediens i en fødevare?

I forbindelse med forordningens artikel 26, stk. 3, skal det først vurderes, om en ingrediens i en fødevare skal anses for dens primære ingrediens på grundlag af definitionen i forordningens artikel 2, stk. 2, litra q). Dette betyder, at en fødevare ikke har en primær ingrediens i forordningens forstand, hvis ingen af dens ingredienser udgør mere end 50 % af fødevaren, hvis ingen af dens ingredienser sædvanligvis forbindes med varebetegnelsen for fødevaren af forbrugeren, og hvis der i de fleste tilfælde ikke kræves en mængdeangivelse.

3.4. Omfatter forordningens artikel 26, stk. 3, og dermed gennemførelsesforordningen produkter, der består af en enkelt ingrediens?

Forordningens artikel 26, stk. 3, kan omfatte et forarbejdet produkt, der består af en enkelt ingrediens, hvis den sidste væsentlige forarbejdning af produktet skete på et andet sted end oprindelsesstedet for ingrediensråvaren, eller hvis ingrediensen blev indkøbt fra forskellige steder. Denne situation ville føre til anvendelsen af forordningens artikel 26, stk. 3, hvis fødevarens oprindelsesland eller herkomststed er angivet, og oprindelseslandet eller herkomststedet for den primære ingrediens (én ingrediens) ikke er det samme som fødevarens.

3.5. Når forbrugerne er klar over, at den primære ingrediens i en fødevare kun kan indkøbes uden for EU, bør dens oprindelse da angives?

Forordningen fastsætter ingen undtagelse med hensyn til angivelse af oprindelseslandet eller herkomststedet for de primære ingredienser, hvis det ikke er det samme som fødevarens. Selv hvis den primære ingrediens i en fødevare kun kan indkøbes uden for EU, og den oprindelsesangivelse, der er anført for den færdige fødevare, henviser til EU (eller en medlemsstat) i overensstemmelse med forordningens artikel 26, stk. 3, skal oprindelsesangivelsen for den pågældende primære ingrediens stadig angives.

3.6. Kan den primære ingrediens være en sammensat ingrediens?

I henhold til forordningens artikel 2, stk. 2, litra h), er en »sammensat ingrediens« en ingrediens, som selv er produktet af mere end én ingrediens.

En sammensat ingrediens er omfattet af anvendelsesområdet for forordningens artikel 26, stk. 3, hvis den opfylder betingelserne i definitionen af den primære ingrediens i forordningens artikel 2, stk. 2, litra q).

Hvis oplysningerne om den primære ingrediens' oprindelse skal angives i overensstemmelse med forordningens artikel 26, stk. 3, og den primære ingrediens er en sammensat ingrediens, skal fødevarerivsomsledere sikre et informationsniveau, der er hensigtsmæssigt i forhold til den pågældende fødevare. I denne sammenhæng bør de tage hensyn til den pågældende fødevars særlige art, sammensætning og fremstillingsproces, forbrugernes forståelse, forventning og interesse i oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens i den sammensatte ingrediens (herkomststed for den primære ingrediens i den sammensatte ingrediens, f.eks. høststed eller dyrkningssted), og hvordan ingredienserne i den sammensatte ingrediens er angivet i ingredienslisten.

Det skal også nævnes, at i henhold til artikel 7 må de oplysninger, der gives oprindelsesangivelse for den sammensatte ingrediens, ikke være vildledende og må under ingen omstændigheder omgå bestemmelserne i forordningens artikel 26, stk. 3.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder håndhæver den korrekte gennemførelse af ovennævnte bestemmelser i forordningen.

4. GEOGRAFISKE NIVEAUER

For at sætte forbrugerne i stand til at træffe informerede valg fastsættes der i gennemførelsesforordningen særlige regler, der finder anvendelse, når oprindelseslandet eller herkomststedet for den primære ingrediens er angivet på grundlag af forordningens artikel 26, stk. 3. Disse regler har til formål at sikre, at de pågældende oplysninger er tilstrækkeligt præcise og meningsfulde.

Til dette formål harmoniserer gennemførelsesforordningens artikel 2, litra a) de geografiske områder, som oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens skal henvise til.

4.1. Kan oprindelseslandet eller herkomststedet for den samme primære ingrediens angives ved at henvise til forskellige geografiske niveauer (f.eks. »EU og Schweiz«)?

I gennemførelsesforordningens artikel 2 gives der en liste over geografiske områder, som angivelsen af den primære ingrediens bør henvise til. For at opfylde kravene i forordningens artikel 26, stk. 3, skal fødevarerivsomsledere vælge et af de geografiske områder, der er anført i gennemførelsesforordningens artikel 2, litra a). Det fremgår af denne bestemmelses ordlyd, at der i gennemførelsesforordningen ikke gives mulighed for at kombinere de forskellige anførte geografiske niveauer for én primær ingrediens.

Eksempler:

- »Schweiz« svarer til et geografisk område fastlagt i artikel 2, litra a), nr. iv). Modsat svarer »EU« til et geografisk område fastlagt i artikel 2, litra a), nr. i). Gennemførelsesforordningens artikel 2, litra a), giver ikke mulighed for at kombinere de to.

Fødevarerivsomsledere kan imidlertid supplere angivelserne »EU« og »ikke-EU« med flere oplysninger, hvis de er i overensstemmelse med forordningens generelle krav vedrørende frivillig fødevarerinformation (forordningens artikel 36). Sådant information må navnlig ikke være vildledende eller forvirrende. I denne forbindelse kan fødevarerivsomsledere angive »Schweiz« som en yderligere frivillig information, som supplerer angivelsen »ikke-EU«.

Eksempel:

- »EU og ikke-EU (Schweiz)«
- »EU (Spanien) og ikke-EU (Schweiz)«.

4.2. Kan både medlemsstater og tredjelande kombineres i angivelsen af oprindelseslandet eller herkomststedet for den primære ingrediens?

I henhold til artikel 2, litra a), nr. iv), i gennemførelsesforordningen kan medlemsstat(er) eller tredjeland(e) angives som oprindelse for den primære ingrediens. Dette betyder, at fødevarerivsomsledere kan vælge én af disse betegnelser eller begge.

5. PLACERING OG PRÆSENTATION

De oplysninger, der gives vedrørende den primære ingrediens i henhold til forordningen, bør supplere de oplysninger, som forbrugerne gives om fødevarens oprindelsesland eller herkomststed. De bør være let synlige, letlæselige og, hvis det er relevant, ikke kunne slettes. For at nå dette mål fastsættes der i gennemførelsesforordningens artikel 3 regler om placeringen og præsentationen af de pågældende oplysninger.

5.1. Kan oprindelseslandet for den primære ingrediens angives med landekoder?

I henhold til forordningens artikel 9, stk. 1, litra i), er det obligatorisk at angive oprindelseslandet eller herkomststedet i de tilfælde, der er fastlagt i forordningens artikel 26. I henhold til forordningens artikel 9, stk. 2, skal oplysninger, hvis angivelse er obligatorisk i henhold til forordningens artikel 9, stk. 1, anføres med ord og tal, og de kan herudover udtrykkes ved hjælp af piktogrammer eller symboler.

Det følger af forordningens bestemmelser, at oprindelseslandet for den primære ingrediens altid skal anføres med ord. Medlemsstaterne skal i denne forbindelse vurdere, om visse landekoder kan anses for ord. En landekode kan f.eks. accepteres, hvis det med rimelighed kan forventes, at forbrugerne i markedsføringslandet vil forstå koden korrekt og ikke blive vildledt. Dette kan være tilfældet for forkortelser som f.eks. »UK«, »USA« eller »EU«.

5.2. Hvis produktnavnet omfatter en oprindelsesangivelse, og produktnavnet findes flere steder på emballagen, skal oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens da angives, hver gang produktnavnet er anført på fødevarer? Det samme spørgsmål vedrører grafiske angivelser som f.eks. flag.

I henhold til gennemførelsesforordningens artikel 3, stk. 2, skal oplysninger om den primære ingrediens' oprindelse anføres i samme synsfelt som angivelsen af fødevarens oprindelsesland eller herkomststed, hvis en fødevarers oprindelsesangivelse angives med ord. I henhold til gennemførelsesforordningen er der ikke mulighed for kun at anføre oprindelsen for den primære ingrediens én gang, hvis den færdige fødevarers oprindelsesangivelse er anført flere gange på etiketten.

Ifølge forordningen skal oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens præsenteres på en klar og synlig måde for forbrugerne og altid i samme synsfelt som produktets oprindelsesangivelse, herunder flag. Hvis en varebetegnelse, der indeholder en oprindelsesangivelse eller et flag, gentages på emballagen, skal oplysningerne om den primære ingrediens' oprindelse derfor også gentages tilsvarende.

5.3. Finder forordningens artikel 13, stk. 3, også anvendelse på oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens, der er anført i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningen?

I forordningens artikel 13 fastsættes der generelle principper vedrørende præsentationen af obligatorisk fødevarerinformation, jf. forordningens artikel 9, stk. 1, og dermed også oplysninger om oprindelsesland eller herkomststed, hvor dette er fastsat i artikel 26 (artikel 9, stk. 1, litra i), i forordningen). Bestemmelserne i forordningens artikel 13 bør finde anvendelse, uden at det berører særlige EU-bestemmelser om bestemte kategorier af fødevarer.

I gennemførelsesforordningen fastsættes særlige præsentationskrav for oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens. I henhold til gennemførelsesforordningens artikel 3 skal sådanne oplysninger anføres i samme synsfelt som angivelsen af fødevarens oprindelsesland eller herkomststed og i en skriftstørrelse med en x-højde på mindst 75 % af x-højden af angivelsen af oprindelsen for fødevareren. Oplysninger om oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens skal ifølge gennemførelsesforordningen under alle omstændigheder anføres med en skriftstørrelse på mindst 1,2 mm.

Ovennævnte særlige krav i gennemførelsesforordningen suppleres af de horisontale bestemmelser i forordningens artikel 13, som finder kumulativ anvendelse.

I forordningens artikel 13, stk. 3, fastsættes der en undtagelse med hensyn til den krævede skriftstørrelse for de obligatoriske oplysninger, for så vidt angår små emballager (med et flademål på under 80 cm²). Da bestemmelserne i forordningens artikel 13 finder anvendelse på de obligatoriske oplysninger, der er anført i forordningens artikel 9, stk. 1, finder de også anvendelse på oprindelsesangivelsen for den primære ingrediens, der er angivet i overensstemmelse med forordningens artikel 26, stk. 3. For så vidt angår emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 80 cm², skal x-højden af skriftstørrelsen, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i gennemførelsesforordningen, derfor være lig med eller større end 0,9 mm.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

30. januar 2020

(2020/C 32/02)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1029	CAD	canadiske dollar	1,4577
JPY	japanske yen	120,03	HKD	hongkongske dollar	8,5678
DKK	danske kroner	7,4729	NZD	newzealandske dollar	1,6973
GBP	pund sterling	0,84183	SGD	singaporeanske dollar	1,5030
SEK	svenske kroner	10,6398	KRW	sydkoreanske won	1 315,00
CHF	schweiziske franc	1,0690	ZAR	sydafrikanske rand	16,2673
ISK	islandske kroner	135,90	CNY	kinesiske renminbi yuan	7,6504
NOK	norske kroner	10,1738	HRK	kroatiske kuna	7,4423
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	15 094,84
CZK	tjekkiske koruna	25,250	MYR	malaysiske ringgit	4,5087
HUF	ungarske forint	338,36	PHP	filippinske pesos	56,246
PLN	polske zloty	4,2873	RUB	russiske rubler	69,6719
RON	rumænske leu	4,7770	THB	thailandske bath	34,405
TRY	tyrkiske lira	6,5970	BRL	brasilianske real	4,6836
AUD	australske dollar	1,6412	MXN	mexicanske pesos	20,6985
			INR	indiske rupee	79,0110

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

REVISIONSRET TEN

Særberetning nr. 4/2020

»Anvendelse af nye billedteknologier til monitorering under den fælles landbrugspolitik: Der er generelt gjort konstante fremskridt, som dog har været langsommere inden for klima- og miljøovervågning«

(2020/C 32/03)

Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 4/2020 »Anvendelse af nye billedteknologier til monitorering under den fælles landbrugspolitik: Der er generelt gjort konstante fremskridt, som dog har været langsommere inden for klima- og miljøovervågning« er netop blevet offentliggjort.

Beretningen kan læses på eller downloades fra Den Europæiske Revisionsrets websted: <http://eca.europa.eu>.

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

Resumé af udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager

(Udtalelsen findes i sin helhed på engelsk, fransk og tysk på EDPS' websted www.edps.europa.eu)

(2020/C 32/04)

I april 2018 fremlagde Kommissionen to forslag — for én forordning og ét direktiv — til at fastlægge retlige rammer, som vil gøre det nemmere og hurtigere for politi- og retsmyndigheder at sikre og opnå adgang til elektronisk bevismateriale i grænseoverskridende sager. Siden da har Rådet vedtaget generelle indstillinger for forslagene, og Europa-Parlamentet har udstedt flere arbejdsdokumenter. Det Europæiske Databeskyttelsesråd har afgivet sin udtalelse. Relaterede udviklinger har fundet sted på internationalt plan, navnlig indledning af forhandlinger om en international aftale med De Forenede Stater om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale samt arbejde på en anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet. Med nærværende udtalelse ønsker EDPS at forsyne EU-lovgiveren med nye input til det forestående arbejde på forslagene, under hensyntagen til ovennævnte udviklinger.

I verden i dag, som er forandret af nye teknologier, er myndighederne ofte meget tidspresset i forhold til at indhente de data, som er nødvendige til at udføre deres opgaver. På samme tid befinder retshåndhavende myndigheder sig, selv ved efterforskning af sager inden for samme land, oftere i »grænseoverskridende situationer«, blot fordi der blev benyttet en udenlandsk tjenesteudbyder, og oplysningerne er lagret elektronisk i en anden medlemsstat. EDPS støtter målet om at sikre, at der er effektive værktøjer tilgængelige for retshåndhavende myndigheder, så de kan efterforske og retsforfølge lovovertrædelser, og glæder sig især over målet i forslagene om at fremskynde og lette adgangen til data i grænseoverskridende sager ved at strømline procedurer inden for EU.

Samtidig vil EDPS gerne understrege, at alle initiativer på dette område fuldt ud skal overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og EU's databeskyttelsesramme, og det er vigtigt at sikre, at alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger er på plads. Effektiv beskyttelse af grundlæggende rettigheder under indsamling af elektronisk bevismateriale på tværs af grænser kræver især en større involvering af den fuldbyrdende medlemsstats judicielle myndigheder. De skal systematisk involveres så tidligt som muligt i denne proces, have mulighed for at gennemgå kendelsers overholdelse af chartret og er forpligtet til at påberåbe en begrundelse for afvisning på dette grundlag.

Desuden bør definitionen af datakategorier i den foreslåede forordning præciseres, og deres sammenhæng med andre definitioner af datakategorier i EU-retten bør sikres. Han anbefaler også at genvurdere balancen mellem de overtrædelsesformer, hvorom europæiske editionskendelser kan udstedes, og de berørte datakategorier set i lyset af EU-Domstolens relevante retspraksis.

Endvidere fremsætter EDPS specifikke henstillinger om flere aspekter af forslagene om elektronisk bevismateriale, som kræver forbedringer: ægthed og fortrolighed for overførte kendelser og data, begrænset sikring i medfør af europæiske sikringskendelser, de gældende databeskyttelsesrammer, registrerede personers rettigheder, registrerede personer, der besidder immuniteter og privilegier, de retlige repræsentanter, fristerne for overholdelse af europæiske editionskendelser og muligheden for at tjenesteudbydere kan gøre indsigelse mod kendelser.

Endelig beder EDPS om mere klarhed om den foreslåede forordnings interaktion med fremtidige internationale aftaler. Den foreslåede forordning skal vedligeholde et højt databeskyttelsesniveau i EU og være en referenceramme ved forhandling af internationale aftaler om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale.

1. INDLEDNING OG BAGGRUND

1. Den 17. april 2018 fremlagde Kommissionen to lovforslag (herefter kaldet »forslagene«), som var ledsaget af en konsekvensanalyse ⁽¹⁾, herunder:
 - et forslag til en forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager ⁽²⁾ (herefter kaldet »den foreslåede forordning«)
 - et forslag til et direktiv, som fastlægger harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager ⁽³⁾ (herefter kaldet »det foreslåede direktiv«).
2. Den foreslåede forordning ville eksistere side om side med direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (herefter kaldet »EIO-direktivet«) ⁽⁴⁾, som er rettet mod at lette processen med at indsamle bevismateriale inden for en anden medlemsstats grænser og omfatter enhver form for indsamling af beviser, herunder elektroniske data ⁽⁵⁾. Alle medlemsstater, som deltog i vedtagelsen af EIO-direktivet ⁽⁶⁾, har haft indtil maj 2017 til gennemføre det i deres nationale lovgivning ⁽⁷⁾.
3. Den 26. september 2018 vedtog Det Europæiske Databeskyttelsesråd ⁽⁸⁾ (herefter kaldet »EDPB«) en udtalelse ⁽⁹⁾ om forslagene.
4. Den 7. december 2018 og 8. marts 2019 vedtog Rådet sin generelle indstilling til henholdsvis den foreslåede forordning ⁽¹⁰⁾ og det foreslåede direktiv ⁽¹¹⁾. Europa-Parlamentet offentliggjorde en række arbejdsdokumenter.
5. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (herefter kaldet »EDPS«) glæder sig over, at han blev uformelt hørt af Kommissionens tjenestegrene inden forslagernes vedtagelse. EDPS glæder sig også over henvisningerne til den nærværende udtalelse i betragtning 66 i den foreslåede forordning og betragtning 24 i det foreslåede direktiv.
6. Den 5. februar 2019 vedtog Kommissionen to henstillinger med henblik på Rådets afgørelse: en henstilling om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en international aftale mellem Den Europæiske Union (EU) og Amerikas Forenede Stater (USA) om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale inden for strafferetligt samarbejde ⁽¹²⁾ og en henstilling om at bemyndige Kommissionen til på vegne af EU at deltage i forhandlinger om den anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (CETS nr. 185) (i det følgende »konvention om IT-kriminalitet«) ⁽¹³⁾. De to henstillinger var genstand for to EDPS-udtalelser ⁽¹⁴⁾. Begge forhandlinger med USA og i Europarådet er tæt forbundne.
7. I februar 2019 udsendte Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender lignende skrivelser til EDPS og EDPB for at anmode om en juridisk vurdering af konsekvenserne af USA's CLOUD Act ⁽¹⁵⁾, som blev vedtaget af den amerikanske kongres i marts 2018, for de europæiske lovrammer for databeskyttelse. Den 12. juli 2019 vedtog EDPS og EDPB et fælles svar til denne anmodning med deres indledende vurdering ⁽¹⁶⁾.
8. Den 3. oktober 2019 underskrev Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater en bilateral aftale om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale med henblik på at bekæmpe grov kriminalitet ⁽¹⁷⁾. Det er den første administrative aftale, som tillader, at amerikanske tjenesteudbydere kan efterkomme anmodninger om indholdsdata fra et fremmed land i medfør af USA's CLOUD Act.

Nærværende udtalelse omhandler begge forslag, men fokuserer dog primært på den foreslåede forordning. I overensstemmelse med EDPS' målsætninger fokuserer den primært på retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger og sigter mod at være konsistent og supplere EDPB-udtalelse 23/2018, hvor den også tager hensyn til Rådets generelle indstillinger og Europa-Parlamentets arbejdsdokumenter.

5. KONKLUSIONER

70. EDPS støtter målsætningen om at sikre, at der er effektive værktøjer tilgængelige for retshåndhavende myndigheder og judicielle myndigheder, så de kan efterforske og retsforfølge lovovertrædelser i en verden, som er forandret af nye teknologier. På samme tid vil EDPS gerne sikre, at denne aktion fuldt ud respekterer chartret og gældende EU-ret om databeskyttelse. Den foreslåede forordning ville kræve lagring og formidling af personoplysninger inden og uden for EU imellem medlemsstaters kompetente myndigheder, private enheder og i nogle tilfælde tredjelands myndigheder.

Den ville medføre begrænsninger af de to grundlæggende rettigheder til respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger, der garanteres af artikel 7 og 8 i chartret. For at være lovlige skal sådanne begrænsninger overholde betingelserne fastlagt i artikel 52, stk. 1, i chartret og navnlig overholde betingelsen om nødvendighed.

71. EDPS er for det første af den opfattelse, at andre alternativer, som ville give bedre beskyttelsesforanstaltninger og opnå de samme mål, bør undersøges yderligere.
72. For det andet bemærker EDPS, at den foreslåede forordning allerede indeholder flere proceduremæssige garantier. EDPS er dog bekymret over, at det vigtige ansvar for at gennemgå EPOC's og EPOC-PR's overholdelse af chartret tildeles tjenesteudbydere, og anbefaler at involvere judicielle myndigheder, som er udpeget af den fuldbyrdende medlemsstat, så hurtigt som muligt i processen for indsamling af elektronisk bevismateriale.
73. EDPS anbefaler at sikre yderligere sammenhæng mellem definitionerne af kategorier for data om elektronisk bevismateriale og eksisterende definitioner af specifikke datakategorier i medfør af EU-ret og genovervejelse af kategorien for adgangsdata eller at underkaste adgang til disse data til lignende betingelser som dem for adgang til kategorier for transaktionsdata og indholdsdata. Den foreslåede forordning bør fastlægge tydelige og enkle definitioner af hver datakategori for at sikre retssikkerhed for alle involverede interessenter. Han anbefaler også at ændre den foreslåede definition af kategorien for abonnentdata med henblik på yderligere uddybelse heraf.
74. Han anbefaler desuden at genvurdere balancen mellem de overtrædelsesformer, hvorom europæiske editionskendelser kan udstedes, og de berørte datakategorier set i lyset af EU-Domstolens nylige relevante retspraksis. Navnlig bør muligheden for at udstede en europæisk editionskendelse til at fremskaffe transaktionsdata og indholdsdata begrænses til alvorlige forbrydelser. Ideelt ville EDPS foretrække definitionen af en lukket liste over specifikke alvorlige lovovertrædelser, hvorom europæiske editionskendelser kan fremskaffe transaktionsdata og indholdsdata, hvilket også vil øge retssikkerheden for alle involverede interessenter.
75. EDPS fremsætter også henstillinger rettet mod at sikre, at retten til databeskyttelse og privatlivets fred respekteres, hvor man på samme tid hurtigt kan indsamle beviser til specifikke straffesager. De fokuserer på sikkerheden af dataoverførsler mellem alle involverede interessenter, ægtheden af kendelser og certifikater og den begrænsede sikring af data under en EPO-PR.
76. Ud over de generelle bemærkninger og centrale henstillinger, der er anført ovenfor, har EDPS fremstillet supplerende henstillinger i nærværende udtalelse vedrørende følgende aspekter af forslagene:
 - henvisningen til de gældende databeskyttelsesrammer
 - registrerede personers rettigheder (større gennemsigtighed og retten til et retsmiddel)
 - registrerede personer, som besidder immuniteter og privilegier
 - udpegelse af retlige repræsentanter til indsamling af bevismateriale i straffesager
 - tidsfristerne til at overholde EPOC og fremføre dataene
 - muligheden for at tjenesteudbydere kan gøre indsigelse mod kendelser på begrænsede grundlag.
77. Endelig er EDPS opmærksom på den bredere sammenhæng, hvorunder initiativet er fremlagt, og for de to vedtagne afgørelser fra Rådet: én vedrørende den anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet og én vedrørende indledningen af forhandlinger med De Forenede Stater. Han beder om mere klarhed om den foreslåede forordnings interaktion med internationale aftaler. EDPS ser frem til at bidrage konstruktivt til at sikre sammenhæng og kompatibilitet mellem de færdige tekster og EU's databeskyttelsesrammer.

Bruxelles, den 6. november 2019.

Wojciech Rafał WIEWIÓROWSKI
Assisterende tilsynsførende

(¹) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: konsekvensanalyse, SWD(2018) 118 final (herefter kaldet »konsekvensanalyse«), tilgængelig på: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD%3A2018%3A118%3AFIN>.

(²) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager (COM(2018) 225 final).

- (³) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager (COM(2018) 226 final).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1). Se artikel 23 i den foreslåede forordning.
- (⁵) EIO-direktivet fastlægger et direkte samarbejde mellem en medlemsstats udstedelsesmyndighed og en anden medlemsstats fuldbyrdesmyndighed eller, i givet fald, via den/de centrale myndighed/myndigheder udpeget af den/de pågældende medlemsstat/-stater. Det er rettet mod at tilvejebringe og fremskynde dette samarbejde ved at fastlægge standardformularer og faste tidsfrister og fjerne flere forhindringer for grænseoverskridende samarbejde, f.eks. »kan udstedelsesmyndigheden udstede en europæisk efterforskningskendelse for at træffe enhver foranstaltning med henblik på foreløbigt at forhindre, at en genstand, der kan anvendes som bevismateriale, destrueres, omdannes, fjernes, overføres eller bortskaffes«, og »fuldbyrdesmyndigheden træffer beslutning om denne anmodning og meddeler sin beslutning om den foreløbige foranstaltning snarest muligt og, hvis det overhovedet er muligt, inden 24 timer efter modtagelsen af den europæiske efterforskningskendelse« (artikel 32). Derudover er fuldbyrdelse af en europæisk efterforskningskendelse til identifikation af en person, som besidder et abonnement på et bestemt telefonnummer eller IP-adresse, ikke underlagt kravet om dobbelt strafbarhed (artikel 10, stk. 2, litra e), samt artikel 11, stk. 2).
- (⁶) Alle medlemsstater undtagen Danmark og Irland.
- (⁷) Alle deltagende medlemsstater har gennemført EIO-direktivet i deres nationale lovgivning i 2017 eller 2018. Se status over gennemførelse i Det Europæiske Retlige Netværk: https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_Library_StatusOfImpByCat.aspx?l=DK&CategoryId=120.
- (⁸) EDPB, som blev etableret ved artikel 68 i GDPR, efterfulgte gruppen, som blev etableret ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, der senere er ophævet. Ligesom artikel 29-gruppen består EDPB af repræsentanter fra de nationale databeskyttelsesmyndigheder og EDPS.
- (⁹) Udtalelse 23/2018 af 26. september 2018 om Kommissionens forslag om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager (artikel 70.1.b) (herefter kaldet »EDPB-udtalelse 23/2018«), tilgængelig på: https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb-2018-09-26-eevidence_da.pdf.
- (¹⁰) <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2018/12/07/regulation-on-cross-border-access-to-e-evidence-council-agrees-its-position/>.
- (¹¹) <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2019/03/08/e-evidence-package-council-agrees-its-position-on-rules-to-appoint-legal-representatives-for-the-gathering-of-evidence/>.
- (¹²) Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale inden for strafferetligt samarbejde (COM(2019) 70 final).
- (¹³) Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at deltage i forhandlinger om den anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (CETS nr. 185) (COM(2019) 71 final). Indtil nu har alle EU's medlemsstater underskrevet Europarådets konvention om et styrket internationalt samarbejde om IT-kriminalitet og elektronisk bevismateriale, og næsten alle har ratificeret den. Irland og Sverige er stadig i gang med at ratificere konventionen om IT-kriminalitet. Konventionen om IT-kriminalitet er et bindende internationalt instrument, som kræver, at de kontraherende parter fastlægger specifikke lovovertrædelser begået imod eller ved hjælp af elektroniske netværk i deres nationale lovgivning og fastsætter specifik hjemmel og procedurer, der gør det muligt for deres nationale myndigheder at udføre deres strafferetlige efterforskninger, herunder indsamling af bevismateriale for en lovovertrædelse i elektronisk form. Den fremmer også internationalt samarbejde mellem de kontraherende parter. Der er specifikke foranstaltninger til at håndtere de udfordringer, som følger af datas volatilitet. I denne sammenhæng fastlægger konventionen hastesikring af lagrede computerdata. Da overførslen af det sikrede bevismateriale til den anmodede stat er underlagt en endelig afgørelse om den formelle anmodning om gensidig retshjælp, skal sikringen ikke være underlagt alle begrundelser for afvisning, navnlig skal kravet om dobbelt strafbarhed kun finde anvendelse i særlige tilfælde (artikel 29).
- (¹⁴) EDPS' udtalelse 2/2019 om forhandlingsmandatet til en aftale mellem EU og USA om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale og EDPS' udtalelse 3/2019 om deltagelse i forhandlingerne på baggrund af den anden tillægsprotokol til Budapestkonventionen om IT-kriminalitet.
- (¹⁵) Tilgængelig på: <https://www.congress.gov/bill/115th-congress/house-bill/1625/text>.
- (¹⁶) https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/letters/epdb-edps-joint-response-libe-committee-impact-us-cloud-act_da.
- (¹⁷) <https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-counteracting-serious-crime-cs-usa-no62019>.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet

Indførelse af forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 32/05)

Medlemsstat	Frankrig
Rute	Cayenne – Camopi Saint Georges – Camopi
Dato, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste træder i kraft	1. juli 2020
Adresse, hvor teksten og eventuelle relevante oplysninger og/eller eventuel relevant dokumentation vedrørende forpligtelsen til offentlig tjeneste kan rekvireres	Délibération n° AP-2019-94 du 18 décembre 2019 – Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur (afgørelse nr. AP-2019-94 af 18. december 2019 om nye forpligtelser til offentlig tjeneste vedrørende indenrigslufttransport) https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet

Ændring af forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 32/06)

Medlemsstat	Frankrig
Rute	Cayenne – Maripasoula Cayenne – Saül Cayenne – Grand Santi St Laurent du Maroni – Grand Santi St Laurent du Maroni – Maripasoula
Dato, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste første gang trådte i kraft	30. juli 1996 (Cayenne – Maripasoula og Cayenne – Saül) 25. april 2005 (Saint Laurent du Maroni – Grand Santi) 1. juni 2005 (Cayenne – Grand Santi og St Laurent du Maroni – Maripasoula)
Dato for ændringernes ikrafttræden	1. juli 2020
Adresse, hvor teksten og eventuelle relevante oplysninger og/eller eventuel relevant dokumentation vedrørende forpligtelsen til offentlig tjeneste kan rekvireres	Délibération n° AP-2019-94 du 18 décembre 2019 – Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur (afgørelse nr. AP-2019-94 af 18. december 2019 om nye forpligtelser til offentlig tjeneste vedrørende indenrigslufttransport) https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet**Udbud vedrørende ruteflyvning med forpligtelse til offentlig tjeneste**

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 32/07)

Medlemsstat	Frankrig
Ruter	Gruppe 1 (øst): Cayenne – Camopi Saint Georges – Camopi Gruppe 2 (vest): Cayenne – Maripasoula Cayenne – Saül Cayenne – Grand Santi St Laurent du Maroni – Grand Santi St Laurent du Maroni – Maripasoula
Kontraktens løbetid	5 år
Frist for indgivelse af ansøgninger og bud	31. marts 2020
Adresse, hvor udbudsteksten og eventuelle relevante oplysninger og/eller eventuel relevant dokumentation vedrørende det offentlige udbud og forpligtelsen til offentlig tjeneste kan rekvireres	Hôtel de la Collectivité Territoriale de Guyane Carrefour de Suzini – 4179, route de Montabo BP 47025 – 97307 Cayenne Cedex https://www.ctguyane.fr/marches-publics/

V

(Øvrige meddelelser)

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

SIT 2020 — Indkaldelse af forslag**Idéer, der ændrer verden: EIBI's Social Innovation Tournament 2020**

(2020/C 32/08)

EIB-instituttet afholder sin niende sociale innovationskonkurrence (Social Innovation Tournament).

Innovationskonkurrencen fremmer innovative idéer og belønner initiativer, der skaber sociale og miljømæssige virkninger. Konkurrencen omfatter projekter inden for en bred vifte af områder — fra uddannelse, sundhedspleje og jobskabelse til nye teknologier, systemer og processer. Alle projekter konkurrerer om to priser i en generel kategori, og projekter, der behandler dette års emne miljø (med særlig vægt på biodiversitet og bevarelse af økosystemer) konkurrerer desuden om to priser i den særlige kategori. I begge kategorier uddeles en første- og andenpræmie på henholdsvis 50 000 og 20 000 EUR til de bedste projekter.

Følg os på Facebook: www.facebook.com/EibInstitute.

Yderligere oplysninger om konkurrencen og om, hvordan man indsender et innovativt forslag, findes på adressen: <http://institute.eib.org/programmes/social/social-innovation-tournament/>.

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

Sag M.9434 — UTC/Raytheon

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 32/09)

1. Den 24. januar 2020 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- United Technologies Corporation («UTC», USA),
- Raytheon Company («Raytheon», USA).

UTC erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Raytheon.

Den planlagte fusion gennemføres gennem en kontrakt eller gennem andre midler.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- UTC: levering af højteknologiske produkter og tjenesteydelser inden for bygningsinstallationer og luft- og rumfart. UTC består i øjeblikket af følgende primære forretningsenheder: Otis Elevator Company, Carrier, Pratt & Whitney og Collins Aerospace Systems (det nyligt ændrede navn efter fusionen mellem United Technologies Aerospace Systems og Rockwell Collins),
- Raytheon: entreprenør på forsvarsområdet. Raytheon leverer fjernstyrede våben, sensorer, elektronik og professionelle ydelser til militære og kommercielle kunder.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.9434 — UTC/Raytheon

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 («fusionsforordningen»).

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af en meddelelse om godkendelse af en standardændring af produktspecifikationen for en betegnelse i vinsektoren i henhold til artikel 17, stk. 2 og 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33.

(2020/C 32/10)

Denne meddelelse offentliggøres i overensstemmelse med artikel 17, stk. 5, Kommissionens ⁽¹⁾ delegerede forordning (EU) 2019/33.

MEDDELELSE OM GODKENDELSE AF EN STANDARDÆNDRING

»Brachetto d'Acqui/Acqui«

Referencenummer: PDO-IT-A1382-AM04

Meddelelsesdato: 25. september 2019

BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE FOR DEN GODKENDTE ÆNDRING

1. Beskrivelse af vinene

Beskrivelse og begrundelse

For ikke-mousserende og mousserende »Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« er det samlede minimumssyreindhold ændret fra 5 g/l til 4,5 g/l.

For mousserende vin (Spumante) er det mindste ukorrigerede tørstofindhold blevet reduceret fra 18 g/l til 17 g/l.

Begrundelse:

Ændringer i klimaforhold har påvirket de fænologiske faser og modningen af druer, som ofte forekommer tidligt, og derudover reduceres surhedsgraden i mosten og dermed i de vine, der fremstilles heraf. Det blev derfor anset for hensigtsmæssigt at nedsætte det samlede minimumssyreindhold med 0,5 g/l.

Nedsættelsen af det sukkerfri ekstrakt med et gram pr. liter er en formel ændring af den tidligere værdi for minimumstørstofindhold i forhold til den officielle metode.

Denne ændring vedrører afsnit 1.4 i enhedsdokumentet og artikel 6 i varespecifikationen.

2. Vinfremstillings- og aftapningsområde

Beskrivelse og begrundelse

a) bestemmelserne om vinfremstillings- og aftapningsområdet og dertil knyttede undtagelser er blevet omformuleret, idet alle operationer, der allerede er omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 11, i varespecifikationen, er samlet i artikel 5, stk. 1 og 2

b) I overensstemmelse med undtagelsen i gældende EU-lovgivning tillades alle vinfremstillings- og produktionsaktiviteter i hele Piemonte-regionen, frem for at være begrænset til provinserne Asti, Cuneo og Alessandria

c) for »Brachetto d'Acqui« og »Acqui« Spumante med et sukkerindhold fra extra-brut til demi-sec kan den anden fermenteringsproces finde sted inden for det administrative område i naboregionerne Liguria, Lombardiet, Emilia Romagna og Valle d'Aosta i overensstemmelse med undtagelsen i gældende EU-lovgivning.

Begrundelse:

a) og b) Disse er formelle ændringer, der beskriver bestemmelserne om vinfremstilling/produktion og aftapning samt de relevante undtagelser for de forskellige vintyper på en organisk måde og i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning.

c) Formålet med at udvide det område, hvor vinfremstilling kun er tilladt for visse typer mousserende vin ved undtagelse, er at skabe nye muligheder for producenterne i forhold til nye afsætningsbehov.

Ændringerne vedrører punkt 1.9 (yderligere betingelser) i enhedsdokumentet og artikel 5 i varespecifikationen.

(¹) EFT L 9 af 11.1.2019, s. 2.

3. Mærkning

Beskrivelse og begrundelse

I navnet og præsentationen af »Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« og »Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« Spumante, der er mærket »Denominazione di origine controllata e garantita« [»kontrolleret og garanteret oprindelsesbetegnelse« eller »DOCG«], er det ikke nødvendigt at angive sukkerindholdet med andre tegn end dem, der bruges til navnet.

Begrundelse: der er fjernet en restriktion, hvilket giver producenterne større frihed til at vælge udformningen af mærket.

Ændringerne vedrører punkt 1.9 (yderligere betingelser) i enhedsdokumentet og artikel 5 i varespecifikationen.

ENHEDSDOKUMENT

1. Betegnelse

Brachetto d'Acqui

Acqui

2. Type geografisk betegnelse

BOB – beskyttet oprindelsesbetegnelse

3. Kategorier af vinavlsprodukter

1. Vin

6. Aromatisk mousserende kvalitetsvin

4. Beskrivelse af vinen/vinene

»Brachetto d'Acqui« eller »Acqui«

Vin fremstillet af Brachetto-druer med en karakteristisk og udsøgt aroma, som er mere eller mindre fremherskende afhængigt af den anvendte vinframstillingsmetode. Druerne dyrkes inden for et veldefineret område i Piemonte i 26 kommuner i provinserne Asti og Alessandria.

Egenskaber ved forbrug:

Farve: rubinrød af middel intensitet, tendens til klar granatrød, pink eller rosé

Aroma: karakteristisk, meget delikat, undertiden frugtagtig, lettere krydret i den version, der har et lavere sukkerindhold

Smag: delikat, karakteristisk, fra tør til sød.

Totalt alkoholindhold, minimum (i % vol.): 11,50 %,

med virkeligt alkoholindhold på mindst 5 %.

Sukkerfrit tørstofindhold på mindst: 18 g/l.

Generelle analytiske egenskaber

Totalt alkoholindhold, maksimum (i % vol.)	
Virkeligt alkoholindhold, minimum (i % vol.)	5
Totalt minimumssyreindhold	4,5 gram pr. liter udtrykt i vinsyre
Indhold af flygtig syre, maksimum (i milliækvivalenter pr. l)	
Totalt indhold af svovldioxid, maksimum (i mg/l)	

»Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« Spumante

Vin fremstillet af Brachetto-druer, med en karakteristisk og udsøgt aroma, som er mere eller mindre fremherskende afhængigt af den anvendte vinfremstillingsmetode. Druerne dyrkes inden for et veldefineret område i Piemonte i 26 kommuner i provinserne Asti og Alessandria.

Egenskaber ved forbrug:

Skum: fint og langvarigt

Farve: rubinrød af middel intensitet, tendens til klar granatrød, pink eller rosé

Aroma: karakteristisk, delikat, undertiden frugtagtig, lettere krydret i den version med et lavere sukkerindhold

Smag: delikat, karakteristisk, fra ekstra tør til sød.

Totalt alkoholindhold, minimum (i % vol.): 12 %, med erhvervet alkoholindhold på mindst 6%.

Sukkerfrit tørstofindhold på mindst: 17 g/l.

Generelle analytiske egenskaber	
Totalt alkoholindhold, maksimum (i % vol.)	
Virkeligt alkoholindhold, minimum (i % vol.)	6
Totalt minimumssyreindhold	4,5 gram pr. liter udtrykt i vinsyre
Indhold af flygtig syre, maksimum (i milliækvivalenter pr. l)	
Totalt indhold af svovldioxid, maksimum (i mg/l)	

»Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« Passito

Denne søde aromatiske vin er fremstillet af druer, der dyrkes inden for et veldefineret område i Piemonte i blot 26 kommuner i provinserne Asti og Alessandria.

Egenskaber ved forbrug

Farve: rubinrød af middel intensitet, tendens til granatrød.

Aroma: en meget delikat muskatagtig aroma, der er typisk for Brachetto-sorten, undertiden med antydninger af træ.

Smag: sød, moskusagtig, harmonisk, glat, af og til med antydninger af træ.

Totalt alkoholindhold, minimum (i % vol.): 16 %

Sukkerfrit tørstofindhold på mindst: 20 g/l

Generelle analytiske egenskaber	
Totalt alkoholindhold, maksimum (i % vol.)	
Virkeligt alkoholindhold, minimum (i % vol.)	11
Totalt minimumssyreindhold	4,5 gram pr. liter udtrykt i vinsyre
Indhold af flygtig syre, maksimum (i milliækvivalenter pr. l)	
Totalt indhold af svovldioxid, maksimum (i mg/l)	

5. Vinfremstillingsmetoder

a. Væsentlige ønologiske fremgangsmåder

INGEN

b. Maksimumsudbytter

»Brachetto d'Acqui« eller »Acqui«, herunder Spumante og Passito

8 000 kg druer pr. hektar

6. Afgrænsning af det geografiske område

De druer, der anvendes til fremstilling af DOCG-vine »Brachetto d'Acqui« eller »Acqui«, skal dyrkes i Piemonte-regionen i de 26 kommuner i provinserne Asti og Alessandria, som er anført nedenfor:

Asti-provinsen:

hele det administrative område for følgende kommuner: Vesime, Cessole, Loazzolo, Bubbio, Monastero Bormida, Rocchetta Palafea, Montabone, Fontanile, Mombaruzzo, Maranzana, Quaranti, Castel Boglione, Castel Rocchero, Sessame, Castelletto Molina, Calamandrana, Cassinasco og Nizza Monferrato (kun det område, der er beliggende på højre side af Belbo-floden)

Alessandria-provinsen:

hele det administrative område for følgende kommuner: Acqui Terme, Terzo, Bistagno, Alice Bel Colle, Strevi, Ricaldone, Cassina, Visone.

7. Primære druesorter

Brachetto N.

8. Tilknytning til det geografiske område:

»Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« DOCG

Kvaliteten af DOCG-vin »Brachetto d'Acqui« kan primært tilskrives produktionsområdet Alto Monferrato. Området breder sig over 26 kommuner i provinserne Asti og Alessandria og består af lerjord i Nizza Monferrato-området samt sand- og kalkjord i området i og omkring Acqui Terme. Druernes olfaktoriske kvaliteter og de vine, der fremstilles af dem, er i vid udstrækning bestemt af disse vækstbetingelser.

Områdets egnethed til vindyrkning med den særlige morfologi og specifikke klimaforhold samt vinfremstillingsfærdigheder og -traditioner har gjort det muligt med tiden at »vælge« Brachetto som den druesort, der egner sig bedst til omgivelserne.

I 1817 beskrev naturforskeren Galesio den som en »VINO CELEBRE« [»berømt vin«] og klassificerede den som en alkoholisk, bleg dessertvin, der begyndte at smage som portvin eller sherry, når den blev lagret. Han berettede, at Brachetto-vine, både de søde og mousserende, var velkendte og solgte godt på sydamerikanske markeder: Dette tyder på, at produktionen må have været betydelig på daværende tidspunkt. Den første officielle definition blev skrevet i 1922 af Attilio Garino Canina, som gav en virkelig videnskabelig klassificering af denne drue: »Brachetto hører til deluxe-kategorien af søde, aromatiske rødvine. Det er en vin med en specifik aroma, med moderat alkohol- og sukkerindhold, ikke særlig farvet, og som ofte indtages som perlevin eller mousserende vin...«

Af de mange historisk betydningsfulde beskrivelser fra Canina var en af de mest interessante, at selv om Brachetto var yderst populær i området Acqui og Nizza Monferrato, var markedsproduktionen kun på 500 hl.

Hvad var årsagen til, at en vin, som bare 50 år tidligere blev eksporteret i store mængder, »forsvandt«?

Udbruddet af phylloxera havde ødelagt vinmarker ved afslutningen af første verdenskrig: Hvad angår genplantning af vinstokke, valgte vinproducenter andre druesorter frem for Brachetto, fordi de passede bedre til markedsudviklingen end den sidstnævnte sort, som krævede særlig pleje og opmærksomhed. Dette førte til dens forsvinden. Druens tilbagevenden er sket i nyere tid. Omkring 1950'erne i bakkerne i det sydlige Piemonte, hvor Brachetto stadig blev produceret af en lille flok loyale tilhængere, udviklede Arturo Bersano, en fremadskuende producent med respekt for tradition, en mousserende Brachetto, der blev fremstillet i en autoklave ved hjælp af Charmat-metoden. Brachetto har lige siden været til at finde blandt de store aromatiske vine, den er kendetegnet ved sine særlige kvaliteter og det forhold, at den er værdsat af de største kendere. Men Brachetto har også en tradition for ikke-søde vine, hvilket fremgår af produktionen af ikke-søde, ikke-mousserende typer af Brachetto fra begyndelsen af det 20. århundrede i områderne Strevi, Alto Monferrato og Acqui Terme og af Brachetto demi-sec, der fremstilles af Cantine Spinola, som blev udvalgt i vinfremstillingskonkurrencer (Brachetto d'Acqui demi-sec rosé fra 1987 og Brachetto tør fra 1964). Vinen blev nævnt i et nummer af Barolo & Co. fra 1985, hvor Brachetto blev beskrevet som en »typisk lokal sort, af hvilken der findes en tør version, som også kan markedsføres«. Der henvises også til den i en historisk beretning om Brachetto tør fra Carlo Lazzeri, ejeren af Enoteca Regionale di Acqui »Terme e Vino« [Regional vinbutik i Acqui, »kursted og vin«]. »Omkring 1980'erne serverede de glas med Brachetto tør, der var fremstillet af Cantine Spinola«, især som en aperitif, som var meget populær på grund af dens lette og ikke alt for søde smag. I den årrække blev Brachetto tør også udvalgt ved vinfremstillingskonkurrencer i Acqui Terme." Fra 2008 blev der efter nogle forsøg fremstillet en tør, mousserende aromatisk vin af 100% Brachetto-druer. Det blev hævdet, at denne vin var et »produkt, der værdsættes, og som indtages lokalt og eksporteres som nicheprodukt til Japan, Sydkorea og USA«.

9. Vigtige yderligere betingelser (emballage, mærkning, andre krav)

Undtagelse vedrørende produktion i det afgrænsede geografiske område

Retlig ramme:

EU-lovgivning

Type yderligere betingelse:

Undtagelse vedrørende produktion i det afgrænsede geografiske område

Beskrivelse af betingelsen:

Tørring af druer, presning, vinfremstilling og sekundær fermentering er ikke blot tilladt inden for det afgrænsede produktionsområde, men i hele Piemonte-regionen.

For vintyperne »Brachetto d'Acqui« og »Acqui« Spumante, der spænder fra extra-brut til demi-sec med hensyn til sukkerindhold, kan den anden fermenteringsproces finde sted inden for det administrative område i regionerne Liguria, Lombardiet, Emilia Romagna og Valle d'Aosta i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning.

Aftapning inden for det afgrænsede geografiske område

Retlig ramme:

EU-lovgivning

Type yderligere betingelse:

Aftapning inden for det afgrænsede geografiske område

Beskrivelse af betingelsen:

Aftapning skal finde sted inden for produktionsområdet, herunder i områder, hvor vinfremstilling/-produktion undtagelsesvis er tilladt.

Begrundelsen for denne bestemmelse er i henhold til EU-retten at beskytte kvaliteten og omdømmet af BOB-vinene »Brachetto d'Acqui« og »Acqui«, garantere deres oprindelse og sikre, at de relevante kontroller udføres effektivt og rettidigt. Disse betingelser opfyldes bedre, hvis aftapning finder sted inden for området, da virksomheder i produktionsområdet har ansvaret for at anvende og overholde alle tekniske forskrifter vedrørende transport og aftapning.

Desuden er det kontrolsystem, der forvaltes af det kompetente organ, og som operatørerne skal overholde i alle produktionsstadier, mere effektivt i det afgrænsede område.

Angivelser på mærkningen

Retlig ramme:

National lovgivning

Type yderligere betingelse:

Supplerende mærkningskrav

Beskrivelse af betingelsen:

I navnet og præsentationen af »Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« og »Brachetto d'Acqui« eller »Acqui« Spumante, der er mærket »Denominazione di origine controllata e garantita« [»kontrolleret og garanteret oprindelsesbetegnelse« eller »DOCG«], må sukkerindholdet ikke angives på samme linje som navnet på vinen. Desuden skal sukkerindholdet præsenteres med en mindre skriftstørrelse end den, der bruges til navnet.

Link til varespecifikationen

<https://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/14376>

ISSN 1977-0936 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2431 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA